

EX
BIBLIOTHECA
ILLUSTRIS
CAROLI HESYCHEI.

657/23

Hunc librum Musis
suis inservientem
iure possidet
Theodor Mahlmann

PLAUSUS, ET VOTA

FAUTORUM AC AMICORUM,

(Cum

Vir Reverendus & Clarissimus,

DN. JAC. CHRISTOPH. ISELIUS,

Histor. & Eloq. primùm in Acad. Marpurgensi;

postea Historiarum in Patriâ Universitate Basileenti

Professör Celeberrimus,

Summos DOCTORIS Theologi honores

magno suo merito,

è manu

Viri Venerandi & Excellentissimi,

DN. HIERONYMI BURCHARDI,

S. S. Theol. Doct. & Prof. meritiss. Eccl. Basil.

Antistitis Vigilantiss.

Ad d. 25. Aug. MDCCXI.

ritu solenni capesseret,

Fusa.

B A S I L E Æ,

Typis Friderici Lüdi, Academ. Typogr.

EX ACADEMIIS EXTERIS MISSA.

EX ACADEMIA HEIDELBERGENSI.

I.

Ad Virum Plurimum Reverendum

JAC. CHRISTOPHORUM ISELIIUM
Historiarum Professorem Celeberrimum

Cum summos in Theologiae Honores capesseret.

Uis novus huic nostrae successit nunciis urbi?
Gaudia Rauriacum, quæ gerit ille sinu?
Scilicet Eusebium *Doctorem* nectere fertum,
Quò queat *ISELIJ* mox redimire caput.
ISELIJ, cujus doctrina, modestia, candor,
Et blandæ Charites, quas habet, ingenii,

Nec non, virtutum quæ dici prima meretur,
Integer & constans, religionis amor.
Et pietas affixa Deo, quæ nescia fraudis
Sincera in Dominum, cingit & ambit eum.
Hæc sunt, *Doctorem*, queis illustrantur honores,
His sine *Theologi* nomen inane, nihil.
Hæc sunt *ISELIUM* nostrum, quæ pulchrius ornant,
Majus ei pariunt, splendidiusque decus.
Quàm si *Doctorem* numeraret nomina mille,
Et totus quantus, *Doctor* ubique foret.

Honori Viri Clarissimi hæc accinuit

PHILIPPUS LUDOVICUS PASTOR,
Consil. Eccles. Palat. Histor. Sacræ ac
Eloq. Prof. & Academiae Heidelberg. h. t.
Rector.

II. LAH-

II.

L Aurea nos quondam decoravit, jam decoratur
 Ipsa, Sacri ISELIUS nam decus est decoris:
 Quippe Sacris Vocum Veneres & Pondera verum
 Si decus adiungunt, HIC decus omne dabit.

Quæ verbis defunt, prolixiore Voto
 compensat

LUDOVICUS CHRISTIANUS MIEGIUS,

SS. Theol. D & Professor, Consiliarius Ecclesia-
 sticus & Pastor Heidelbergensis.

III.

Quam vellem, si forte queam, Tibi dicere laudes
 Et Doctorales, dulcis Amice, gradus.
 Sed superat laudum mea carmina fama tuarum
 Inque tuis major gloria rebus inest.
 Gratulor ergò Tibi paucis; at pectore toto
 Gratulor, ut fatis sint tua cœpta bonis:
 Et precor adspiret magno fortuna labori
 Cœlestis, regat & vela secunda Deus!

D. NEBEL, Med. Doct. & Prof. Publ.
 in Acad. Heidelbergensi.

IV.

Qui cupit externa deceptus imagine laudem,
 Is vani fastus præmia vana cupit.
 Atque meritis nixus quicumque admittit honores,
 Judice me, Tecum, quod sibi plaudat, habet.
 Gratulor hosce novos. Ferat hinc Ecclesia fructus,
 Eortia & hæreticus sentiat arma chorus!
 Inlyte Vir, vivas longævus Nestoris annos,
 Ut possis tanto lætus honore frui!

debitum

J. P. HERMANNI, E. H. P.

A 2

TU-

EX ACADENIA TUBINGENSI.

I.

QUOD studiis animum intendis, quod vocis Ebraeae,
Et filiarum & Graciae reddis sonos:
Quod Solis Lunaeque vias scrutaris, & altâ
Tot seculorum mente condis ordinem:
Et quicquid rerum patuit Scriptoribus unquam,
Et, quae sepulta sunt tenebris, explicas:
Et nec dum sat habes dictos tolerasse labores,
Nisi scanderes excelsa reginae artium:
Haec tua vis animi; nullo languore fatiscis.
Refectio laboris est mutatio.

Honoribus, quos in Theologia summos Vir Amplissimus
& Excellentissimus ISELIUS, Amicus & Fautor
meus in paucis solendissimus meruit, pauca isthæc
sincerus gratulator dedi

MATTHÆUS HILLER, SS. Theol. Græ-
cæque & Orient. Lingg. in Academ. Tu-
bingensi Professor Publicus.

II.

DOCTORUM secunda Parens BASILEA Virorum,
Quâ non est toto Doctior orbe locus.
Ecce Tuos Civis Veneti mirantur, & Hassi,
Germanus, Batavus, Gallus, & Anglus amat.
Ecce Tuos Juvenes Senibus Sapientia præfert,
Et merita Ipsorum Theologia probat.
Sufficit ISELIUM præ multis testibus unum
Produxisse. UNUS MILLIA MULTA VALET.

Polyistori Celeberrimo, inque omni Literatûrâ Excellentiffi-
mo Viro, DN. JACOBO CHRISTOPHORO ISELIO, Pro-
fessori antea Marpurgensi, nunc Basiliensi Meritissimo, ul-
tra ætatem docto, Amico suo Certissimo, & Patrôno Ho-
noratissimo, Gradum Doctotis Theologie, Honoresque
summos ab Academiâ Patriâ oblatos, gratulatur

JOANNES CUNRADUS CREILING,
Physicæ & Mathem. Prof. ord. Tubingensis.

MAR-

MARBURGENSEI.

I.

Quam Moses jussu Divini Num
Struxit miranda nobilis ar
Ægypti spoliis auro pannisque
Fulsit muneribus dives
Aula Dei viva est, quam n
Ornamus meritò, qu
Divinæ laudi quos se po
Quos studii sacris
Tu dudum sacris opera
ISELI meritò præmia magna capis.
Splendida DOCTORIS cedit TIBI LAUREA, namque
Voluisti sacros mente manuque libros;
Libros, qui pandunt mysteria sancta salutis,
Numinis ut possis condecorare domum,
Ingens exiltis nostri Ordinis incrementum,
De quo quisque sibi plaudere ritè queat;
Sanctus enim est animus: novi TE cuncta referre
Ad Domini laudes, ad populique decus.
TU conferre potes gemmas rutilumque metallum,
Ut Christi surgat splendida ubique domus,
Ingens existis sacri Ordinis ornamentum,
Cui dudum tribuit fama perenne decus.
Historie ac Lingue nec non monumenta vetusta
Quicquid habent usûs præfidiique sacri,
Perdus & per nôx voluisti mente sagaci.
Nuncque adeo docto pectore cuncta tenes.
Olim præclarum jam victor ab hoste triumphum
Nactus es, in tuto stant sacra scripta loco. *
MARBURGUM coluit, repetivit PATRIA mox TE,
Præmia pro meritò nunc BASILEA dabit.

A 3

Gra-

* alluditur ad eruditissimam Disputationem in Sententiam Bossueti de
Babylone bestiiisque & meretrice Apocal. a 1701. habitam.

Gratulor insignem, qui nunc defertur, honorem;
Omnipotens faxit prospera quæque cadant!
TU mihi quem tribuis, servato semper amorem,
Nec, quæso, nostri dememinisse velis.

Viro plurimum Reverendo atque Celeberimo D. Jacobo
Christoph. Iselio, Histor. in Acad. Basiliens. Profess.
o, antehac Collegæ suo exoptatissimo, Fau-
ic Amico plurimum colendo summos in Theolo-
gia. ores capessenti gratulabundus scripsit

JOH. SIGISMUNDUS KIRCHMEIERUS,
Ss. in. l. Prof. & Eccl. Ref. Past.

~~~~~

II.

Viro Clarissimo & Excellentissimo Domino

J. CHRISTOPHORO ISELIO, antea in Acade-
miâ Marburgensi, nunc Basiliensi Historiarum
& Eloquentiæ Professore ordinario Celeberimo

Cum Is S. S. Theologiæ Doctor
solemni ritu renunciaretur debitum officium
testaturus amicissime apprædebat

JOHANN: WILHELMUS Wadschmidt/ J. U. D.
in Academia Marburgensi Professor Juris
& Philos. Pract. ordin.

Non caret invidiâ si quis mercatur honores,
Sicumulat nummos, non cant invidiâ.
At si quem Virtus, si quem Doctrina coronat,
Hic procul invidiâ premia digna capit.
Hoc Tu nunc ISELI patrio censere Lyceo
Hoc nostro Lano rite favente facis.
Nota Tua est nobis pietas, sapientia, virtus.
Quis nescit mores hic Studiumque Tuum?
Ergo Tibi meritos cuncti gratamur honores,
Ut Rheno vix non invidiamus opes.
Sed quia plus juris sibi Patriâ vindicat in Te,
Cedimus, at Lano perge favere Tuo.

VIRO

*Pl. Reverendo & Excellentissimo***JACOBO CHRISTOPHORO ISELIO,**

Philosoph. Doct. & Historiarum in Academia Patria

Professori Ordinario Celeberrimo,

Fautori & Amico suo perpetuum colendo. χαλκων.

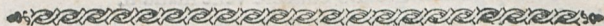
Nunquam bella piis, nunquam certamina defunt,
 Hic Mundus nobis, hic movet arma Satan.
 Non licet hic igitur secure carpere fomnum,
 Non pigram in gremio condere velle manum,
 Armis arma decet, telis avertere tela,
 Ni vitam, ni vis deseruisse fidem.
 Et sane Deus hic Sanctos non liquit inermes:
 Omne genus teli pagina sacra dabit.
 Hæc scutum nobis fidei, galeamque salutis,
 Hæc gladium præbet, Spiritus alme, tuum.
 Hostibus ut liceat justas opponere vires,
 Ut liceat fonti pellere tela manu.
 Dummodo sit præsto, quem bellum hoc postulat usus,
 Ut quis in armatos arma vibrare queat.
 Nam licet haud desit telorum copia sæpe,
 Tractandi tamen hæc dextra perita deest.
 Ad sacra sic hodie festinat nostra Juventus,
 Ut prius ac didicit, sacra docere velit.
 Hos si quis fidei rationem reddere cogat,
 Pilce magis muti vertere terga solent.
 Non fuit hæc unquam Tibi mens, non sensus ISELÏ,
 Artibus ac linguis, Tu Sophiæque vacas.
 Hinc Tu non obiter collectis undique gazis,
 Excutis Historiæ nunc monumenta sacra.
 Hoc Tibi demonstrant errorum plaustra novorum,
 Qui terram tenebris involuere diu.
 His cum pellendis dudum Terite pararis,
 Inter Theiologos jure merere locum.
 Faxit Agonothetes celestis, ut omnia vergant,
 Quo Tuus à puero Te rapiebat amor.

Ut

Ut regnum Christi longè lateque propages,
Et sanctam firmes per solâ quæque fidem,
Noster jam pridem Lanus Tibi plaudit, Amice,
Participem & laudis se putat esse Tux;
Si quoque Philosophi non aspernabere votum:
Opto Tibi Pylîi secula fausta Senis.
Si nimium hoc censes: scriptis tamen auguror olim
Victurum cunctos Te sine fine dies.

Debiti honoris, & non fucati amoris declarandi
ergo gratulabundus transmisit

GEORGIUS OTHO, Lingg. Sacrar.
& Poëscos Prof. Ord.

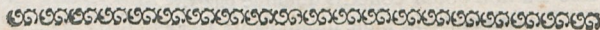

IV.

DEtulit & nostras rumor præclarus ad aures,
Sacra quod auspiciis fulgeat Aula (a) Tuis.
Qua sua pro meritis tribuantur præmia doctis,
Quos illis dignos quilibet ordo putat.
Approbat en! summum, quod regnat in Æthere, Numen:
Tu capis hac primus clara trabea Domo.
Nil potuit melius fieri, nil aptius unquam,
Atque fidem verbis quod facis ipse Tuis:
Non nisi Virtuti tribuenda hæc præmia, dixti,
Virtutis merito fers quoque prima tua.
Gratulor ex animo, Virtutes osculor omnes,
Quas Deus ornari cen sua dona jubet.

Cultus & obsequii testandi causa, Ven. Iselio, Fautori
summo gratulabundus transmisit
(a) Brabeuterium novum no-
mine atque auctoritate Aca-
demix Oratione inaugurali
à Cl. Candidato nuperissime
dedicatum die XI. Junii.

NICOLAUS HARSCHERUS,
Eloq. & Hist. in Acad. Marburg. Prof.

GIESSENA.

I.

Helvetios interdum servas nomen Amici,
Hælia quem retinet, carmina mitto Tibi;

Quis

Quis toto rursus memori quod pectore servem
ISELII dudum nomina amata mihi.
Gratulor ergo Tibi summos DOCTORIS honores,
Quos nunc pro meritis Patria grata dabit.
Quod contra Papam Anti-Christum præstitit olim
Weissenburg (a) *Majer*, (b) Tu bene perficies.
Postea quod *Zwinger*, Basileæ nomina clara
Cætera tentarunt, tu quoque suscipies.
Omina nam capio ex illo, quod de Babylone (c)
Doctis monstravit pagina docta Tua.
Gallum Bossuetum præclare tangis & angis,
Bellarmin taceat, *Baronius*q; simul.
Nam gladium verbi vivi, quem stringere nosti,
Horrescit *Meretrix*, *Bestia*q; & *Babylon*.
Non ferrum nec flamma valet, si prælia Jovæ
Ingredimur, Verbum regula & arma sient.
Is demum veri Doctoris nomine gaudet,
Quem ex Verbo docuit Spiritus ipse Dei.
Spiritus ille Dei Tibi Doctor jugiter adsit!
ISELI Doctor, vive, valeque diu!

(a) In Antologia Papæ edita Basil. 1555.

(b) In de vulneribus Eccl. Rom. nec dum sanatis. ibid.

(c) In Dissertat. sub præsidio Dn. D. Werenfelsii, A. 1706. habita Basileæ.

Deproper. prolixo affectu Gieslæ Hassarum
die Aug VII. A. O. R. 1711

JOH. HENRICUS MAJUS, SS. Th. Prof. Ord. Con-
sistorii Assessor, Stipendiator, Ephorus & Districtus. Alsfeld
ac Marburg, Darmstättinae partis Superintendens

II.

ISELIUS dudum tenuit doctioris honores,
Fecunda linguae fundere mella docens.
Jam Basilea dabit summos Doctoris honores,
Clarus ubi multa luce novaq; nitet.
Ulterius plures ampliq; sequentur honores.

Ne dubites, is erit semper honoris honos,

ita Viro Celebrissimo, Fautori exoptatissimo de novo hono-
re paucis verbis, prolixo affectu amicissime applaudit

MATTHÆUS NICOLAUS KORTHOLT,
Eloq. & Poës. in Academia Gieslæna
Professor Ordinarius.

B

III. CAR.

CARMINA EX HELVETIA

TRANSMISSA.

TIGURINA.

SI spe præclara mentem experientia pascit,
Quis de Te speret vilia, *noſter Amor?*
Historicum inſignem, *Criticumque*, virumq; peritum
Linguarum & Sôphie Te tua ſcripta canunt:
Ex his ingenium ſatis eſt ſublime videre,
Ex ungue ut fortis noſcitur uſque Leo.
Ex his, in Sacris tua quid Sapientia poſſit,
Quid tua ſedulitas, quid vigor ille tuus!
Hinc Tibi, non mirum, *ſacra dat Baſilea Bræbea*,
Atque à Te lumen, quæ dedit, ipſa capit.
Adſpiret cœptis JESUS: Tibi nexa Tiara
Fulgeat inque Solo, fulgeat inque Polo!

JOH. CASPARUS HOFMEISTERUS P.P.
& Collegii Carol. Præpoſ.

~~~~~  
II.

Gens Ravacorum captat nunc gaudia magna,
Doctorem tantum ſurgere quando videt,
In quo concentrat Muſarum gratia cuncta,
Inprimisque Dei religioſus amor.
Iſteli Doctor, laudem quid? perſonat ær
Pro Te jam votis, laudibus atque tuis.
Laudo tuos vates, plaudo, voveoque calenter,
Ut ſuper iſta tuum ſint rata Gradum!

Ex animo doctorales gratatur honores
JOHANN RODOLPHUS OTTIUS,
in Schola Tigurina Profeſſ. Publ.

~~~~~  
III.

Oſtoſtichon Votivum.
Omne ferat punctum cunctos qui ſcandit Honoris
Gradus *Marburgi* Rhetor erat celebris.

In

In Patria certant *Artes, Historia, Linguae.*

Fama Viri volitat, publica scripta docent.

O *Cotem* doctam! *Ferrum* quæ reddis acutum.

Cos abiit, *Ferrum* mansit ut *de Deo loqui.*

ISELIUS præclarus erit *Sacra* scindere gnarus,

Scindere qui didicit *scindere ritè* docet.

Celeberrimo Dn. Doctori summos in Theologia
Honores gratulatur

SALOMON HOTTINGERUS, Med. Doct.
& Profess. Publ.

IV.

DOCTOR *eris?* Non Doctor eras? *Quò doctior ullus*
Vix fuerat! *Tua quod publica scripta docent.*

DOCTOR *eris.* *Lex vult:* Doctor quò publicus esse

In Patria possis. *Sis, doceasq; diu!*

Clarissimo, rarè sinceraque eruditione, niveaque probitate Can-
didissimo D. CANDIDATO, summos in Theologia Honores
sincere gratulatur

JOH. JACOBUS HOTTINGERUS,
S. Theol. Profess.

V.

ISELII *Celebris* laudes si fundere velles,
Conficeres certè *Carminè* majus opus.

Omnibus *Hunc* etenim *Doctrinis* esse politum,

Unà testantur *Nomina* clara *Virum.*

Ipsorum jussu *Doctòris* voce creatur

Doctòr. næ *Laurus* cingit honore caput!

Virtutis, *Doctrinæ,* nec non digna labore

Pervigili ac *duro* præmia nuncce capit.

Lauri *Doctòri* *cincto* gratamur *Honores,*

Quos animi *dotes* promeruerè pii.

Digni laude *Viri* *Deus* ardua cœpta secundet,

Et *Patriæ,* faxit, *gloria* magna *sient!*

Congratulatio

JOH. HENRICI FRISII, Prof. Lingg. Tig.

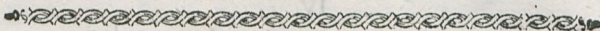
B 2

VI. No-

VI:

Nobile quod fuerat FERRUM pro COTE subactum
 Nunc acie. proditq; novo splendore coruscum. Wesg
stein.
Sletin.
 Nunc nitido FERRUM FERRO fit acutius: atque. PROV. XXVII. 17.
 Doctoris doctos acuent præcepta magistris.
 Ite Philistai; nunc Israel undiq; ferro 2. Sam. XIII. 20. sq.
 Instruitur. gaudetq; fabro. qui charior auro
 Nobis sancta dedit, nobisq; est sancta daturus
 Cætera multa tacens, animum non carmina jacto.

Iselio suo adjecit
 OTTIUS.

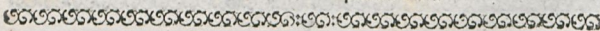

VII.

Hactenus arcanis admixtus Apollinis, altâ
 Monstras in Sella jam caput arte valens,
 Quidni sic grater, dignamq; hanc esse Tiarum!
 Confirmem meritis, Vir Celebrande, Tuis.

Hæc Clarissimo Domino Iselio, honoris & fausti
 Omnis ergo appof.

DAVID HOLZHALBIUS, Theol. Bibl.
 & Eloq. Prof. Publ.

VIII.

Prepetibus pennis, volucrum rex, armiger Ales
 Ut petit ille, Jovis Sydera fixa Polo:
 Æthea celesti quæ traxit origine vitam,
 Mens etiam Cæli concita tentat iter:
 ISELII mens astra petit, super æthera virtus
 Illius assurgit, clara per ora Virum;
 Postq; alias, vasto quas claudit pectore, gestit
 Nunc etiam Musas ille docere sacras:
 Suggestusque, Liber, Votum, Annulus, Oscula, Mitra
 Exornant meritum symbola tanta Caput:
 Gratulor hosce Tibi, Clarissime Doctor, honores!
 Iselios smiles secula cuncta ferant!

Suprem s Viri Celebratissimi in Theologia honoribus,
 toto pectore adlaudat

JOH. JACOBUS REUTLINGERUS, V.D.M.
 & Sch. Tig. Abb. Pr.

IX.

EN Tibi, quam dudum, meruit tua gloria Mitram,
Vir Præclare, Tuum surgit ad astra caput!
Sit benedictus honos, floreto ad Nestoris annos,
Jova tuis cœptis annuat usque, precor.

Fauca hæc gratulabundus apposuit

CHRISTOPHORUS GESNERUS,
V. D. M. ad Crucem Tig.

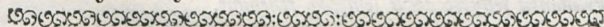

X.

Hæc Te primùm conspexerat alma docentem,
Patria Te repetit, vindicat atq; sibi.
Conspicit hæc Te nunc redimitum tempora lauro,
Præmia cum recipis digna labore tuo.
Dum Canones Sacros pandis falsosq; refellis,
Theologiæ, decus ambis & assequeris.
ISELI gaudent, votisq; sequuntur amici,
Omnia, quò faveant. ac Tibi prospere eant!

*Hicse Clariss. Candidato Fautori suo & Amico æstimatissimò
summos in Theologia honores l. m. g. gratulatur, peren-
nemque amicitiam obfignat,*

JOH. JACOBUS HOTTINGERUS, FIL.

XI.

DE Canone ingeniosa sagax meletemata pandis,
Dogmata describens, quæ tenuisse juvat,
Eximios Canonis Galatis ostendere fructus,
Nonne olim Paulus tam benè nifus erat?
Ast quis & ille Canon toto celebratus in orbe,
Quem Divi Pauli, penna diferta refert?
Est nova progenies; cælo dimittit ab alto
Hanc pater ætherius, qui regit astra Poli:
Qui regit astra, fidem dat nobis omnibus unam,
Quæ latet in verbo, præmia summa ferens;
Quam charitas sequitur, mentis castissimus ardor;
Hic ardor vitæ sit Cynosura mea!

Gal. 6, 16

Gal. 6, 19

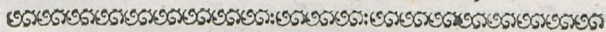
Gal. 5, 6

B 3

Hunc

Hunc Canonem Paulus suavitque deditq; Philippis: Phil. 3, 16.
 Hoc dignoscendos Christe notasque tuos: Joh. 13, 35.
 Hæc nostræ Cynosura fidelis & unica vitæ,
 Norma fiet nullo transgredienda modo!
 Moribus hunc sequeris Canonem doctissime ISELI;
 Gratulor & læto plaudo sonore tibi.
 Quod si præclaram pietatis jungere curam
 Perges, cum studii cognitione sacri.
 Mox utriusque inter fulgebis sidera mundi,
 Nötus & Eois notus & Hesperis.
 Te labor assiduus, doctæ facundia linguæ,
 Lux animi sacris inferuere choris.
 Inferat & vitæ Te pagina sancta futura
 Fervens hoc votum, fac Deus alme ratum!

Hicse Clarissimo Viro applaudit
 CASP. ZIEGLERUS, V. D. M.

XII.

Fornacem (1) Basilea novam dum condidit: Ecce
 Processum mirum (cuncti exultate Chymistæ!)
 Immissum (2) ferrum, purum mox prodiit (3) aurum:
 Fallor: Namque aurum clam mittebatur in antrum.
 Ferri nomen erat, sed cætera cuncta metalli
 Præstantis tenuère decus semperq; tenebunt.

1. Berg-Bev. 1790. 2. Iselius. 3. Doctor.

Summis Doctorat. Theol. Honorib. gratulabundus
 accinit seque commendat.

JOH. HENRICUS OTTIUS, Phil. St. Tigur.

SCAPHUSIANA.

I.

Esse Canon merito celebratur pagina sacra;
 Ad quam, ceu normam, fallere quæ nequeat,
 Quid credas, quid agas, quid dicas, est metiendum:
 Quæque est, qua verum penditur, æqua Bilanx.
 Hunc bene qui novit sequiturque, recedere veri
 Cœlique à recto tramite non poterit.

De

De certa ut *Canonis* cuivis ratione fideque
Constet, id ISELII pagina docta facit.
O! quam cum pietate hic vasta scientia rerum
Apparet! Quis non maxima quæque *Viro*
A tanto speret, sacro qui concitus igne
In Musas tota mente animoque ruit?
Inde triumphalis circum Tua tempora laurus
It, Tibi quam merito nexuit Ordo Sacer.
Hinc dudum meritos Tibi nunc gratamur honores,
Utque feras studiis præmia digna Tuis.

HONORIS & AMICITIÆ ERGÒ POSUIT

JOH. JAC. HURTERUS, Eccl. Scaph.

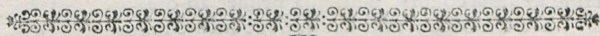

II.

ACCIPE, jam dudum meritam, VIR DOCTE, coronam,
Quam capiti imponit Patria grata tuo:
Doctrinæque tuæ sic debita præmia reddit,
Cujus tanta adeò nunc documenta patent.
Te quondam mirà cum dexteritate docentem
Marpurgum audivit, nunc Basilea videt.
Rauracus & Cattus magnà Te voce celebrant,
Quàm sis ingenio clarus & eloquio.
Quodsi homines sileant, Lapidés tua facta loquuntur,
Quos, quamvis muros, Tu facis apta loqui:
Ille lapis Tergestinus Te prædicat orbi,
Quem scitè enodans Oedipus alter eras.
Sic, cum DOCTORIS dudum sis munere functus,
Nunc meritò Titulum, qui Tibi deerat, habe.

L. M. Q. P.

JOHANNES PEJERUS, Prof. Schaphus.

III.

DOCTORIS titulus Tibi nunc confertur, ISELI!
Qui docti pridem nomine clarus eras.
Quod tua scripta docent clare, doctique labores,
Queis orbem doctum condecorare vales.

SUC-

Successus lætos porro tibi JOVA benigne
Det, quo lætetur Te, BASILEA, diu!

Paucis hæc Clarissimo & Doctissimo Viro Dn. Job.
Christophoro Ilcio doctorales pro merito hono-
res capeffenti animatus gratulatur, affectumque
testatur

JOHANNES AMMIANUS, Scaphuf.
V. D. M. & L. Gr. Prof.

IV.

Romæ olim nemo pia techa subibat Honoris,
Virtutis nisi per limina fausta Deæ.
TU, quasi Romanus, Cathedram, Doctissime Amice!
Scandis, & ad meritum pervenis arte decus.
Ausâq; CONULCAS Criticorum audacia, CHRISTI
In verbo Canonis lumina dia FERENS.
Atq; ita Theiologus, velut inter Sidera Luna,
Imò ΙΣΟΣ ΗΕΑΙΩ TU sine fine micæ.

GEORGIUS à WALDKIRCH, Nobiliss. Reip.
Scaphufianæ Bibliothecarius, & Collegii Humanitatis
Questor.

V.

Religionis amor, niveusque in pectore candor,
Atque animus rerum cognitione gravis;
Hæc si Theiologum DOCTORIS nomine dignum
Efficiunt, qui non nomen inane gerat:
ISELIUS sacra cinctus nunc tempora lauro,
Isthoc inprimis nomine dignus erit.
Hinc jam certatim Musæ FELICITER illi
Rauraciæ acclamant, lætaque cuncta vovent.
Hinc studiosa cohors, tanti quæ pendet ab ore
DOCTORIS, tales dat quoque mente sonos:
Vivat, jo, vivat longos ISELIUS annos!
Splendeat hoc docto Iydas in orbe diu!

Sic in debitæ obse vantia signum gracili modulatur avenâ
JOH. CONRADUS PEJERUS, Scaphuf. J. U. St.
Ad

BASILIENSIA.

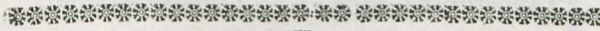
I.

AD REVERENDUM atq; CLARISSIMUM
DOMINUM CANDIDATUM.

Qui primis fueras facundus Tullius annis,
Cum Tibi Romanae colligerentur opes.
Inter Graeugenas Demosthenis ore sonabas;
Atticus ut placuit, Mygdoniusq; lepos.
Hebraeos inter tractans Sacra Jura Tonantis;
Omnia callebas punctula, ut Efra gravis.
Mystarum in Cathedra Chrysostomus alter ovabis,
Et meritis dignum jam Diadema geres.

Ita gratulabundus accinit Doctoralibus Viri Claris.
Honoribus

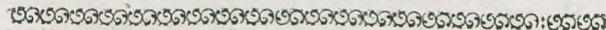
THEODORUS ZUINGERUS, Med. D. & Prof.
Academ. p. t. Rector.

II.

SI clarum nomen plausus poscit, Tibi dudum
Debemus, quo nunc fungimur, officium:
Hoc, quod conferimus Tibi magnum est nomen, at ipse
Fecisti pridem majus in orbe Tibi.

SAMUEL WERENFELSIUS
S. Th. D. & Prof. Facult. h. t. Decanus.

III.

Siccine Amicitiae veteris venerabile Fœdus
Aeternus obstringat consociatus Honos?
Quem dudum meruit proluxa Scientia rerum;
Quem meruit Virtus; quem tua Suada gravis!
Annulus hunc noster, Zona, & quem porrigo, Codex,
Cum Dextrâ obsignant, INCLUDE MYSTA, tibi.

C

Sed

*Sed precor, ut quæ jam solemnia symbola præstant,
Doctōris Titulos, Munera, Jura, Gradum.
Hæc Tibi sint Fidei Veteris Sacra Pignora nostræ,
Quam nullus possit contemnerare dies.*

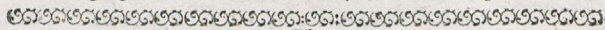
P.
PROMOTOR.

IV.

TAm Tibi dilectum media inter gaudia fratrem,
Quis credat fato furrupuisse Deum?
Nempe, suis etiam cœlestem hand parcere Patrem,
Exemplo hoc, Doctōr, credo, docendus eras.

J. JACOBI BATTIERII, D. Instit. & J. Publ Prof.

V.

Inclytus es Proavis, *CELEBERRIME MYSTA. tuisq̃,*
Inclytus es meritīs. Hinc bene Doctōr ovas.

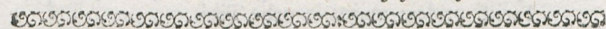
JAC. BURCARD, Pande&t. P. P.

VI.

PAndere qui Canonem cœpisti Fœderis almi,
Ingentem nobis spem superesse facis.
Si tamen Auspiciis potes his meruisse Tiaram
Doctōris; reliquis quid mereare? Polum.

BONIF. FÆSCH. Cod. Just. & Juris Feud. P. P.

VII.

Theologi titulum Doctōris posscis Amice,
Istum quis posset juve negare Tibi,
Digno, qui Doctōr studio dicaris in omni,
Ingeniō cum sint in via nulla tuo.

EMANUELIS ZÆSLINI P. & M. D.

Rh. Pr. Ord. Phil. p. r. Dec.

VIII.

ECquid in hâc solus Doctōrum fausta precantum
ISELI turbâ non Tibi multa precer?

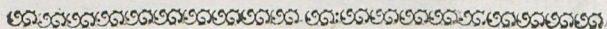
Det

XII.

HAc quæ luce tibi Sacram Basilea Tiaram
Deltinat, ipsa sibi quam tibi plura dabit.
Quod dabit, est titulus, qui re sine nomen inane est:
Quod dabis, id publico commoda mille feret.

J. HENRICUS STEHELIUS, Ph. & M. D. P. P.

XIII.

DUm Tibi sacra datur Doctoris Jure Tiara,
Augeris titulo, vir per amande, novo.
Attamen illa tuæ tam vasta scientia mentis
Ulterius quò vix progrediatur habet.

JOHANNES BUXTORFIUS, Ling. Hebr. Prof.

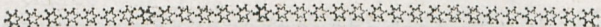

XIV.

Olim Te dixi, Clarissime Doctor, Amicum;
Nomine mutato jam mihi Fautor eris.
Respicias me, quæso, tuis in rebus optimis,
Ut redeant per Te pristina jura mihi.
Munus Amicitiam tollit, sed posco favorem,
Sit tamen æternus, quem precor, iste favor.

Hiscæ Venerando Dn. Doctorando se commendare voluit

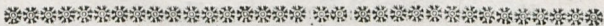
NICOLAUS RITSIUS, Med. Doct.

XV.

TE DOCTORE diu florens Academia crescat,
Et sumat vires progrediendo suas:
Perge. Tuum porro passim diffundere nomen,
Sic magnum toto floreat orbe decus!

GERMANNUS HERMANNUS, Gymnasiarcha.

XVI.

Campus ei vastus se aperit, Clarissime, laudes
Qui cupit, ISELI, concelebrare tuas.

Quod

Quod tamen encomio primo, me iudice, dignum est,

Est probitas, virtus, est pietasque tua.

Hæ nunc hic mañtant verò Doctoris & alto
Te titulo, quondam sydus erisque Poli.

Dan. 12. 13.

ALEXANDER WOLLEBIUS, Ecclesiast. Martin.

~~~~~

XVII.

Res gestas & facta Ducum moresq; Quiritum,
Hactenus una tibi cura docere fuit,

At jam porro Sacra & magni præcepta Tonantis
Differere est animi sola libido Tui.

Tam doctè in studio partes Doctoris utroque.

Cùm præses, Titulum quis neget huncce Tibi.

P.

FRIDERICUS BATTIERIUS, P. A.

~~~~~

XVIII.

Ad Celeberrimum Virum,

Dnum. PROFESSOREM ISELIUM,

Honores in Theologia Doctorales capeffentem,

postquam

De Canone Novi Testamenti

publicè disputasset.

Exponis Canonem renovati Fœderis; Amplum,
Magnæque ordiris sedulitatis, opus.

Arguit hoc indefessum Polyhistora, nec non

Philologum summum, Theiologumque bonum.

Det Deus, ut cœptis, Clarissime Myſta, superſis,

Et plenum absolvas utilitatis opus.

THEODORI GERNLETI, in Eccl. Elisabethana V.D.M

~~~~~

XIX.

Um meritam exspectas sacram, Vir Doctè, Tiaram,
En! geminus turbat gaudia tanta * dolor,

C 3

New-

* Ven. D. P. omaterrè dilectissimoque D. fratre vix ocliduo ante promoti-
nem, fato defunctis & sepultis.

*Nempe ut Theiologus consummatissimus esses,
Hoc unum quod adhuc experiri fuit.*

P
SIMON STÖCKLINUS, Paft. Nofod.

XX.

Quis fuerit finis, Studiorum meta tuorum
Quæ fuerit, liquidò, Vir Reverende patet.
Scilicet eximie conjungere Sacra profanis,
Quare & Theiologus nunc quoque Doctor ovas.

J. JAC. HUBERI, V. D. M.

XXI.

An des Herren Doctoris Frau Mutter.

Wie auff trübes Ungewitter/Sonnenschein pflegt einzufehren;
So kan etwann eine Freud/unser grosses Lâyd zerföhren.
Dieses habt Ihr werthe Vaas/ nun in kurzer Zeit erfahren:
Grosses Lâyd an Euv'rem Sohn/ welcher annoch jung von Jah-

ret. (a.)

Euch zu Grab getragen vor/ dieses war ein solcher Schmers/
Welcher ohne Ursach nicht/ hat betrübet euv're Herz.
Aber dieses schwäre Lâyd/ dieser Schmers wird Euch versüeset/
Durch ein über-grosse Freud/ die ihr diesen Tag genieeset/
Da Ihr Euv'ren ältsten Sohn/ auff dem hohen Doctors-Stuhl
Schet/ in den grösten Ehren/ die Zierd untrer hohen Schul.
Er der Höchste lasse Ihn/ lang zu Euv'rem Troste leben/
Das Er Euch hinführo möz/ alle Freud/ Ergözung geben;
Und auch untrer Hohen Schul/ ferners also stehz vor/
Das sein Ruhm sich schwinde stäts/ iner mehr und mehr empor,

Zeit diesem hat seiner Hochgehrten Fr. Vaasen theils con-
doliren/ theils gratuliren wollen

M. Samuel Im Hoff/ Prediger bey St. Peter.

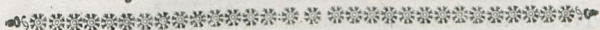
XXII.

Quod me fortè velis aliquem Tibi scribere versum,
Et mea quòd Tibi sit Musa parata, benè est.

Si

Si modò sic versus mihi, ceu Tibi nomina rerum,
 Auctores, critica quasque dedere nota,
 Dicta Patrum, Synodorum edicta insignia, linguæ
 Gallica praprimis, Græca, Latina, Sacra,
 Religio & leges populorum, dogmata, ritus,
 Talmud & Alcoram, hæresiumque strophæ,
 Historiæ, Veterum monumenta, inventa Recentum,
 Quæque tenes memori mente, per ora fluunt.
 Si mihi sic dextro fluerent sub Apolline versus,
 Perfacilè hoc ingens, crede, poema foret.

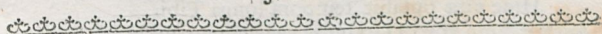
JOH. RÖDOLFI WETSTENII, Diac. Leonhard.

XXIII.

Nullo, ISELI. versus Tibi mitto, rogatus,
 Terque quaterque à me, servus Apollo fuit.
 Apprecor ergò animo, versu quacunq; precari
 Possèm, si ipse Maro, Mæonidesque forem.

J. R. OSTERWALD, P.E.G.B.

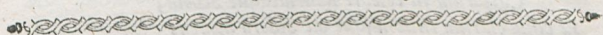

XXIV.

Ad Clariss. ISELIIUM suum.

Quod sis Doctoris perdignus nomine Sacri,
 Hoc qui Te novit quisque probare queat.
 Omnia pro Te stant: studium, facundia, Virtus,
 Quæ tibi cuncta dedit Numinis alma manus!

VINC. PARAVICINUS, Gymn. Basil. Corrector.

XXV.

Glück zu / Zertzerwerther Freund! Glück zu den
 neuen Ehren!

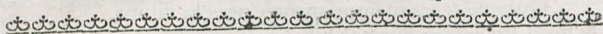
Zum hohen Doctor-Stand! diß laßt sich billich hören:
 Daß/ der Historien bissher so hoch geliebt/
 Jetzt den Historicis von sich zu schreiben gibt;
 Diß wird merckwürdig weyn wann die Nachkommen lesen:
 Daß Herr Helius nicht älter sey gewesen/

Mit

Mit Herrn Antistite, und Herren Doctor Frey/
Als weiland Nestor war/ die Herren alle Drey.
Der Höchst geh Jeglichem des Nestors Jahr auff Erden/
Das Kirch und Schul durch Sie aufs best erbaut mög werden!
Zwar haben Sie's geihan bey vielen Jahren schon/
Drinn wünsch ich/ mit der Zeit/ Jedem ein gleichen Sohn!

J. R. W. P. O.

XXVI.

Accipe Doctoris titulos, sacramque Tiam
Præfulis è nostri, Vir venerande, manu;
Ne dubites animo cathedram conscendere læto,
Adventum expectant pulpita sacra Tuum;
Pulpita multorum resonantia vocibus olim
Doctorum, sed quæ nunc siluere diu.
Cum plausu excipiet Te, quæ tot luxit ademptos
Doctores, studiis dedita turba sacris,
Atque diu tanto volet à Doctore doceri,
Hinc vitæ optabit tempora longa Tibi.
Annuat huic voto Dominus, vegetaque senecta,
Functum ad cælestes Te vocet ille chorus!

Fautori suo & olim Præceptorum plurimum observando f.

NICOLAUS BERNOULLI, J. U. L.

XXVII.

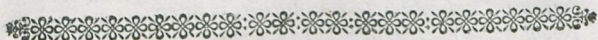
Hælenus historias prisce qui tradidit ævi,
Cattorum in celebri Rauriacaque Schola;
Et cujus clarum tulit usque ad Sidera nomen,
Facundo manans suavis ab ore lepos;
Hunc, ut nos doceat divini oracula verbi,
Cernimus in cathedram scandere Theologam.
Hinc spes quam largas quantasque fovere queamus,
Quidque expectandum, pristina factu docent.
Et quia tam magnas celebresque profana docenti,
Concessit dotes & sua dona Deus.

Quæ

*Quæ non concedet posthac, si verba salutis
Tradet & ipsius facta stipenda Dei?*

Patrono, Præceptori & Consanguineo plurimum
venerando p.

FRANCISCUS CHRIST, Lic. Jur.

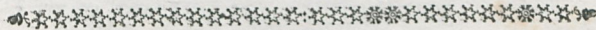

XXVIII.

Sufficit haud Adamas radians, *Tibi Vir Reverende,*
Nec vigiles curas æquiparare potest.
Quas studiis solers sacris adhibere solebas,
Munera pro meritis eximiora petis.
Hinc *Doctoralis* manet hosce *Corona* labores,
Quos dederas studiis, *Historiisque* Sacris.
Gratulor ergò *Tibi* merito de nomine tanto,
Et sint *Doctofi* tempora longa, precor.

Hæcce in perpetuum observantiaæ tesseram ex animo
gratulationibus apponit.

M. EMANUEL Bleyenstenius, S. M. C.
Præc. Gymn.

XXIX.

Oda Alcæica Choriambica Pentametra.

Quisquis sollicitas in Pelagus deproperat rates,
Summa cavit ope, ne quid in hoc, ne quid in altero
Casu deficiat, dum rapido truditur Africo
Puppis; velificat per Scopulos, per freta turgida;
Non fluctus validos, non veteres Syrtis inhospita
Anfractus metuit, divitiis insidias struens;
Sed cursu celeri prosequitur Litora cognita,
Seu sit perpetuis Delicium India diffluens;
Seu Tellus Arabum Thure ferax; seu Plaga Persidis
Gemmis dives; Amat Miles Equos, & radiantia,
Signis Arma calens; Emonium spernit Achillea;
Dum jaëtat Galeam; dum Clypeum, dum Gladium rotato
Insanos Lituos non trepido Gutture persreperit;
Haud exercitium, pervigil haud Cura molestant

D

It-

*Intendit, viridis sola crepat Præmia Laureæ.
 Mortales Humeros subjiciunt sepe Laboribus
 Vanis; Ardor Opum, & Gloriolæ quos stimulat Sitis.
 At quanto satius? cum Pudor & grata Modestia
 Dotes Ingenij, aut vim Manuum dissimulat probe.
 Solennes Titulos dum Sapiens despicit, occupat.
 Nequicquam ISELIVM Sidereis Plausibus eferam,
 Nequicquam Phaleras parturiam & Sesquipedalia
 Cælo verba vebam, aut Pieridum Numina posulem.
 Versus Mæonios nil Animus candidior nive
 Curat, sed tenui sorte meo Pectine fleclitur.*

ZACHARIAS HEMMINGERUS, SS. Min. Cand.

XXX.

GNaviter annales priscos vastoq̄ue labore
 Volvisti, ac veterum qui monumenta legis
 In nunc sudantem Lauro deterge laborem,
 Præmia, quod superat, cætera fama feret.

JOH. RUDOLPHUS MERIAN, SS. Th. St.

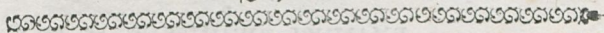
XXXI.

Strahlt der Himmel dann nun wieder Gnaden-Blick/
 Und da er kurg auf uns Cypressen hat gestreuet/
 Hat seine holde Gungst nun wieder uns erfreuet/
 Da er heut Vorbeey schenckt (O nie ergründt Geschick!
 Bald schlägt des Höchsten Hand/ wann er die Pfeile west;
 Wann treue Hirten Er von unsren Häuptern reisset/
 Bald aber heilt die Hand/ die kurg vor hat zerschmeisset/
 Wann andre Gärtner Er in seinen Weinberg setz/
 Wann seine Gnaden Er in dero Herken sendt;
 Wann mit seins Geistes Kraft Er selbst die ansiehet/
 Wann seines Segens-Bonn ob ihren Häuptern blühet/
 Wann seiner Allseit-Kraft selbst ihre Seelen lenckt/
 Welch herrlich Beyspiel ist so dieser Tag uns weist/
 Da Er das theure Haupt mit Palmen hent umbwindet/
 So längstens diesen Preiß auf Tugend selbst gründet/
 Und des Erfahrenheit die ganze Erden preißt/
 Durch dero weites Mund längst dessen Ruhm erschallt.
 Des Wissenschaft was sonst das schnelle Rad der Zeiten
 Führt/ bey der Nachwelt weist verständlich auszubreiten

Def

Des Geiſt der Zeiten nun ſelbſt gegenwärtig halt/
 Ja was noch höher iſt/ der die Geheimniß lehrt/
 Die einig in dem Schluß der Ewigkeit gearündet/
 Und die des Höchſten Mund uns ſelber hat verkündet/
 Des Kiſt/ was Menſchen Land erſunden hat/ zerſtört.
 Wohl dann mit was für Wuñſch begehn wir dieſe Zeit?
 Doch ſolt ein bloſſer Wuñſch gewöhnliche Tugend ehren?
 Die/ ſo der Himmel ſelbſt pflegt über Wuñſch gewähren/
 Die Tugend/ die ſich ſelbſt längſt Palmen hat bereit/
 Doch da ihr Reichthum auch getreue Wuñſche liebt:
 So ſollt den Höchſten heut auch unſre Seuffzer ſehen/
 Er laſſe ſeine Guñſt ob ihm beſeſt ſtehen!
 Er gebe Stärtheit dem/ was ſeine Huld heut gibt/
 Er laſſe/ wann er einſt diß kurze Ziel erreicht
 Ihn ſelbſt ſtatt dieſer Wonn die unverwelckte leben/
 Wo in ſchnellichtem Schmuck die Himmels-Geiſter ſehen/
 Und wo der Lehrer Glanz der Sternen Schimmer gleicht.

M. Joh. Rudolff Parcus, SS. Th. St.

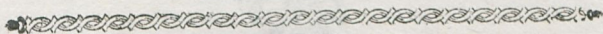

XXXII.

Vir Venerande, Tuas verſu comprehendere laudes
 Velle, & pro merito Te celebrare Tuas;
 Eſſet in anguſto ſpatio concludere vaſtum
 Oceanum, aut toto proluere ora mari:
 Hinc potius tacitus miror venerorq; ſuspendam
 Doctrinam, cui par vix erit ulla, Tuam.
 Addo tamen votum: Te multos ſervet in annos,
 Et beet omnigena proſperitate Deus!
 Quique Tibi conſertur honos bodie. Tibi felix,
 Utilis at noſtra ſit, precor, ille Schola!

Paucis his Venerando ſuo Præceptori felicia
 quæque apprecari voluit

BENEDICTUS STEHELIUS, Med. St.

XXXIII.

Dum Tibi gratantur titulum Doctoris amici,
 Et properant Sanctas fundere ad aſtra preces
 Vir Venerande; Jubet pietas ut carmina pangam
 Ominibus jungens omina fauſta bonis.

Ergo

Ergò precor Tibi sit laudi patriæque decori,
Quæ cinget frontem laurea docta Tuam.

Hicce cum VOTIS MULTIS prosequitur Præceptorem
suum æternum venerandum, Patronumque
& adgnatum Honoratissimum

ANTONIUS BIRRIUS, M. S.

~~~~~

XXXIV.

*Qui tam multa Tibi, studiorum debeo causa,
Vota etiam & plausum hac debeo luce Tibi.
Tam benè promeriti crescant Tibi facit honores
Continuò, & vitæ commoda mille Deus.*

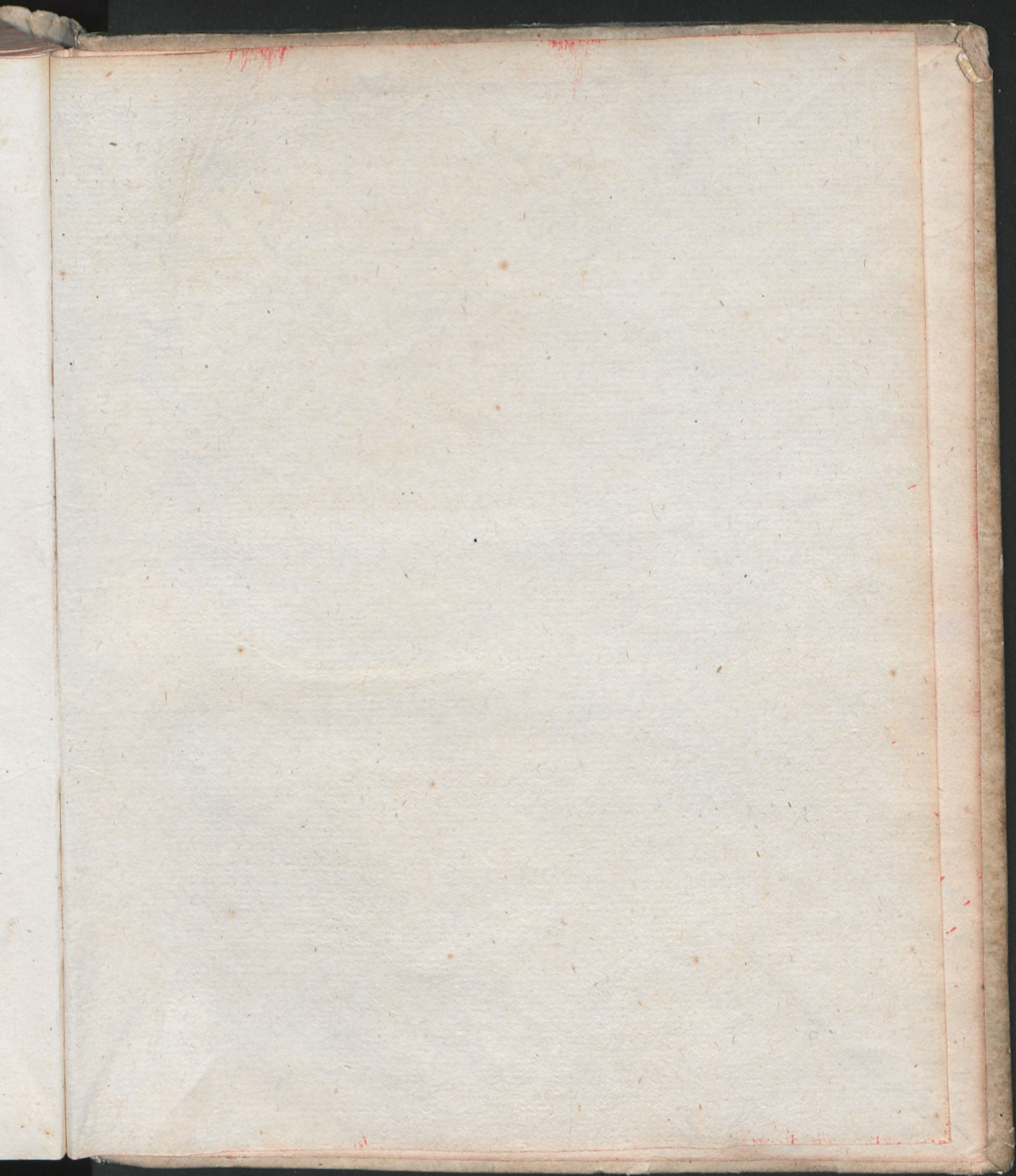
Hoc debita observantia τεκμήριον

P.

EMANUEL RYHNERUS, SS. Th. St

F I N I S.

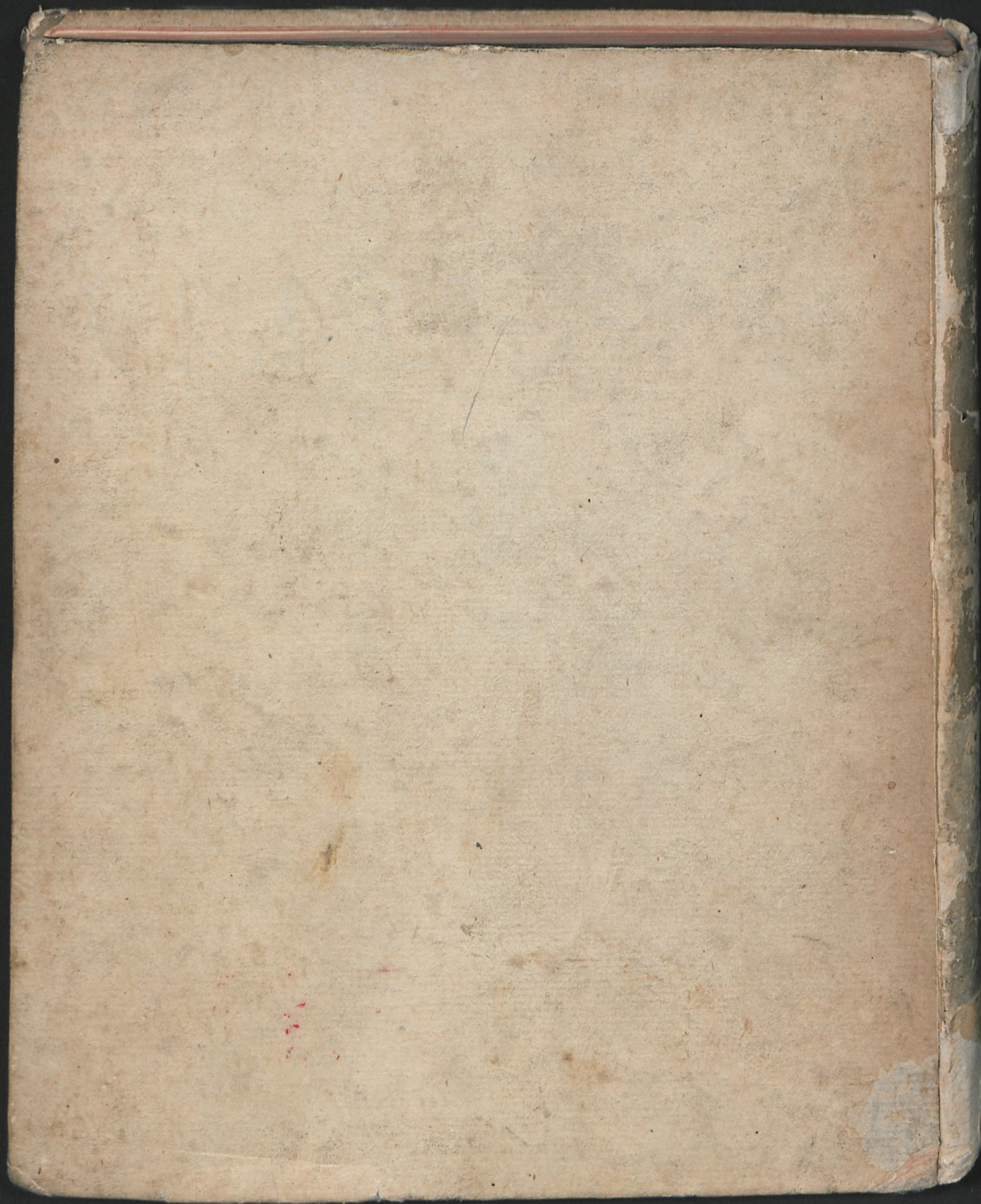
[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Vol 10 - folio 3

I, C.

PLAUSUS, ET VOTA
FAUTORUM AC AMICORUM,

Cùm

Vir Reverendus & Clarissimus,

DN. JAC. CHRISTOPH. ISELIUS,
Histor. & Eloq. primùm in Acad. Marpurgensi;
postea Historiarum in Patriâ Univerſitate Baſileenſi
Profeſſor Celeberrimus,

Summos DOCTORIS Theologi honores
magno ſuo merito,

è manu

Viri Venerandi & Excellentiffimi,

DN. HIERONYMI BURCHARDI,
S. S. Theol. Doct. & Prof. meritiff. Eccl. Baſil.
Antiſtitis Vigilantiſſ.

Ad d. 25. Aug. MDCCXI.

ritu ſolenni capefferet,

Fuſa.

B A S I L E Æ,

Typis Friderici Lüdij, Academ. Typogr.